

PRO FERIA III.
OFFICIUM VOTIVUM
DE SANCTO JACOBO APOSTOLO
HISpaniarum apostolo patrono.

SEMDUPLEX.

Juxta Decret. S. R. C. 24. Januarii 1884.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus, (13) Ps.
Dixit Dóminus. cum reliquis ut
in I. Vesp. Apost.

Capitulum. 1. Cor. 4.

Fratres: Puto
quod Deus nos
Apóstolos no-
vissimos ostén-
dit, tamquam morti desti-
nátos, quia spectáculum
facti sumus mundo, et An-
gelis, et homínibus.

Hymnus.
Defénsor alme Hispá-
niæ,
Jacóbe, vindex hóstium,
Tonítrui quem filium
Dei vocávit Fílius.

Huc coeli ab altis sédibus
Convérte dexter lúmina,
Audíque læti débitas
Grates tibi quas sólvimus.

Grates refert Hispánia,
Felix tuo quæ nōmine,
Te gloriátur júgiter
Dignáta sacris óssibus.

Tu, cæca nox atque ímpia
Nos cum tenéret vánitas,
Lucem salútis prímitus
Oris Ibéris ímpetras.

Tu, bella cum nos cínge-
rent,
Es visus ipso in prælio,
Equóque et ense acérri-
mus

Mauros furéntes stérnere.

Freti tuo nos pignore,
Largum tuo te múnere,
Rogámus omnes ut tuæ
Spe prótegas præsentiaæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, et omne in sæ-
culum. Amen.

V. In omnem terram exiit sonus eorum. R. Et in fines orbis terrae verba eorum.

Tempore Paschali:

V. Sancti et justi, in Dōmino gaudete, alleluia. R. Vos elégit Deus in hæreditatem sibi, alleluia.

Ad Magnificat, Ant. Misit Heródes * rex manus ut affligeret quosdam de Ecclésia: occidit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio.

Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor et custos: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui muníta præsidiis, et conversatióne tibi pláceat, et secúra mente desérviat. Per Dóminum.

Commemoraciones communes, sive Suffragia sanctorum.

AD MATUTINUM.

Omnia de Communi Apostol. pro diversitate temporis, præter Lectiones et RR.

In I. Nocturno.

Lectiones de Scriptura occurrente; in Quadr. vero Sic nos existimet.

R. i. Procédens Jesus juxta mare Galilææ, vidi duos fratres Jacóbum Zebedæi, et Joánnem fratrem ejus in navi, * Et

vocávit eos: qui statim, relíctis rétibus et patre, secuti sunt Dóminum. V. Erant Jacóbus et Joánnes fratres in navi cum Zebedæo patre eorum, reficiéntes rétia sua. Et vocávit.

R. ii. Vocávit ad se Dóminus Jacóbum Zebedæi, et Joánnem fratrem Jacóbi, et fecit ut essent secum inter duódecim, et ut mitteret eos prædicáre. * Et impósuit eis nómina Boanérge, quod est filii tonitrui. V. In omnem terram exiit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Et impósuit.

R. iii. Cum venísset Jesus in domum príncipis synagógæ, * Non permísit intráre secum quemquam nisi Petrum et Jacóbum et Joánnem, et patrem et matrem puellæ. V. Et dixit: Nolite flere, non est mórtua puélla, sed dormit. Non. Glória Patri. Non.

Mensibus Januario, Februario et Martio.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Facóbus Zebedæi filius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocátus

cum fratre, relíctis patre ac rétibus secútus est Dóminus, et ambo ab ipso Jesu Boanérge, id est tonitrui filii sunt appellati. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit, et testes esse voluit suæ transfiguratiónis, et interrésseretur miráculo, cum archisynagógi filiam a mórtuis excitávit, et adéssus, cum secéssit in montem Olivétum, Patrem oratúrus, ántequam a Judæis comprehenderétur.

R. Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsum seórsum: * Et transfigurátus est ante eos. V. Et ecce apparuerunt illis Móyses et Elías cum eo loquéntes. Et.

Lectio v.

Ad supplicium cum rapérentur, pétuit ille a Jacóbo véniā. Quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percussus, cum paulo ante Jacóbus paralyticum sanáset. Corpus ejus póstea Compostellam translátum est, ubi summa celebritate colitur, conveniéntibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis.

R. Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joáninem secum, et cœpit parvare et tædere. * Et ait illis: Tristis est áнима mea usque ad mortem. **V.** Sus-tinéte hic et vigiláte mecum. **Et.** Glória Patri. **Et.** Mensibus Aprili, Majo, et Junio.

Sermo Sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Si ómnium sanctórum Mártyrum grata nobis debet esse solémnitas, fratres caríssimi, quanto grátior eórum, qui præséntem scúti sunt príncipem Mártyrum? Si agnórum, quanto magis arietum? Illórum enim filii non generatióne carnis, sed imitatióne vir-tutis facti sunt omnes, qui postérius usque ad mortem conféssi sunt Christum. Hos obtulérunt pópuli Génitum, de quibus Psalmus ante cantávit, dicens: Af-ferte Dómino filios ari-
tum. His primum Dómi-nus, cum ad confessióne-m sui nóminalis hortarétur, non solum se promísit vi-ctóriæ coronatórem, sed et certáminis adjútorem.

Etiam in ipsis et póstero-s admonébat: quóniam quod dicébat, scriptum póstoris relinquébat. Illis ergo ait, exhortans eos: Cum addúcent vos ad príncipes, et potestátes, nolite cogitáre quid respondeáatis, vel quid loquámini. Non enim vos estis, qui loquimini, sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Meditári vétuit, et confitéri præc-e-pit. Máluit enim auférre præsumptiōnem humánam, et grátiam dare divínam; ut in semetípsis tí-midi et mundo essent audáces. Unde et in álio Psalmo vox Mártyrum dicit quasi ex parte humánae fra-gilitatis veréndo: Eripe me de inimícis meis, Deus meus, et ab insurgéntibus in me libera me. Et paulo post, de auxilio divíno confidens dicit: Fortitúdinem meam ad te custódiam.

R. Assúmpsit. ut supra.
Lectio v.

Supra céteras enim tur-bas fidélium necnon antiquórum justórum et Prophetárum, eminéntes Apó-stolos suos volens Dóminus osténdere, dixit ad eos: Beáti oculi, qui vident quæ vos vidétis, et aures, quæ audiunt, quæ vos audítis. Multi enim Prophétæ et

justi voluérunt vidére, quæ vos vidétis, et non vidé-runt; et audire, quæ vos au-ditis, et non audiérunt. Item alibi: Jam, inquit, non di-cam vos servos, quia servus nescit quid faciat dóminus ejus. Vos autem dixi amícos, quia ómnia quæcúm-que audívi a Patre meo, nota feci vobis. Item ait idem alio loco: Quæcúm-que ligavéritis super ter-ram, erunt ligáta et in caelo, et quæcúmque sol-véritis super terram, erunt solúta et in caelo. Item alibi sciscitánti Petro, quid sibi et sóciis suis profuís-set, reliquissé ómnia et se-qui Redemptórem, respón-dit dicens: Amen dico vo-bis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestatis suæ, se-débitis et vos super sedes duódecim judicáentes duó-decim tribus Israël.

R. Potéstis bíbere. (3)
Lectio vi.

Isti sunt lux mundi, quia per ipsos lumen fidei et veræ sciéntiae primum Dóminus huic mundo trádi-dit, et ab errórum ac pec-catórum ténebris Gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal-terræ, quia per eos terri-genæ condíméntum sapó-

ris vitæ aetérnæ percepé-runt, ut restríngerent car-nis lascíviam, et a putré-dine peccatórum, et a vi-tiòrum vèrbis servaré-n-tur illæsi. Isti sunt lápidés pretiòsi, quos in funda-ménto coeléstis aedifici pò-sitos Joánnes in Apoca-lypsi sua describit, quia prædicatió eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctórum, et domé-stici Dei, superaedificati super fundaméntum Apo-stolórum, et Prophetárum. Isti sunt duódecim portæ Jerúsalem novæ, quæ de caelo descéndit: quia per ipsos jánuam fidei primum intrávimus, et inter cives Sanctórum annumeráti sumus.

R. Assúmpsit. (4)

Mensibus Julio, Augusto et Septembri.

Ex Tractátu S. Augustíni Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 44.

Lectio iv.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii. Ge-nuérunt te Apósto-li: Ipsi missi sunt, ipsi præ-dicáverunt, ipsi patres. Sed numquid nobiscum cor-poráliter semper esse pò-

tuérunt? Etsi unus ipsorum dixit: Cúpido dissólvi, et esse cum Christo: multo magis óptimum est; manére autem in carne necésárium propter vos. Dixit hoc idem: sed quándiu hic manére pótuit? Numquid usque ad hoc tempus? Numquid usque in póstereum? Ergo illórum abscésu desérta est Ecclésia? Absit. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii. Quid est, pro pátribus tuis nati sunt tibi filii? Patres missi sunt Apóstoli, pro Apóstolis filii nati sunt tibi, constitúti sunt Epíscopi.

R. Assúmpsit Jesus. (4)

Lectio v.

Hódie enim epíscopi qui sunt per totum mundum, unde nati sunt? Ipsi Ecclésia patres illos appellat: ipsa illos géniuit, ipsa illos constituit in sédibus patrum. Non ergo te putas desértam, quia non vides Petrum, quia non vides Paulum, quia non vides illos, per quos nata es. De prole tua tibi crevit pátérnitas. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: constitutes eos príncipes super omnem terram. Vide templum regis, quám late difúsus est, ut nōverint ví-

gines, quae non adducuntur in templum regis, non se ad istas nuptias pertinére.

R. Potéstis bíbere. (3)

Lectio vi.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: constitutes eos príncipes super omnem terram. Hæc est cathólica Ecclésia: filii ejus constitúti sunt príncipes super omnem terram; filii ejus constitúti sunt pro pátribus. Agnoscant, qui precisi sunt: véniant ad unitátem, adducántur in templum Regis. Templum suum Deus ubique collocávit, fundaménta Prophetarum et Apostolórum ubique firmávit. Filios géniuit Ecclésia: constituit eos pro pátribus suis príncipes super omnem terram.

R. Assúmpsit Jesus. (4)

Mensibus Octobri, Novembri et Decembri.

De Expositióne S. Augustini Epíscopi super Psalmum octagésimum sextum.

Ante med.

Lectio iv.

Eundaménta ejus in móntibus sanctis, dilit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et

Prophétæ? Quia eórum auctoritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicuntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ideo duodenarius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenarii significatio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicantes duódecim tribus Israël.

R. Assúmpsit Jesus. (4)

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertius décimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescitis, inquit, quia ángelos júdicabimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstoli: unus cécidit Judas, in locum ipsius sanctus Matías ordinátus est: implé-tus est duodenarius númerus sédium. Primo locum inveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videamus. Sacraméntum est cujúsdam universitatis, quia per totum orbem terrarum futura erat Ecclésia: unde vocátur hoc aedificium ad Christi compágem.

R. Potéstis bíbere. (3)

Lectio vi.

Et ideo quia tñdique vénitur ad judicandum, duódecim sedes sunt: sicut quia tñdique intrátur in illam civitatem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significationem universitatis ad sedes duódecim pertainent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pertainent. Partes enim mundi quátuor sunt: Oriens, Occidens, Aquilo et Merídes. Istae quátuor partes assidue nominantur in Scripturis. Ab ipsis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor

ventis se collectúrum éléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátrur? Undique in Trinitáte vocátrur. Non vocátrur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

R. Assúmpsit Jesus. (4)

Mensibus Januario, Februario et Martio.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jésu[m] mater filiorum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 66. in Matth.

Non turbétur quisquam, si ádeo imperféctos dícimus Apóstolos fuíss: nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infusa. Quod si virtútem ipsórum disce[re] cupis, quales post datam grátiam Spíritus füe-

rint, consídera, et vidébis omnem ab illis perva[er]sam affectiōnem fuíss: superátam. Hac enim de causa eórum modo imperféc[t]io revelátrur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effécti fuérunt. Quod ígitur nihil spiritále petébant, nec de coelésti regno quidquam cogitabant, perspicuum est. Sed tamen inspiciámus étiam quómodo accéndant, et quid dicant. Volumus, inquiúnt, ut quodcúmque petiéimus, fáciás nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit, non ignórans certe, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat.

R. Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia: * Occidit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. V. Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas, et ex illis occidéti. Occidit.

Lectio viii.

Illi vero cum erubéscent, et verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogávérunt. Pro-

gréssi sunt enim, inquit, ne illis maniféstí fierent: et ita demum ea, quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjicio, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus conséssus impetráre: et præpóni quidem se céteris sciébant; Petrum vero sibi præférri formidántes dicere ausi sunt: Dic ut unus a dextris, alter a sinistris sédeat. Et urgent dicéntes: Dic. Quid ígitur ipse? Ut significáret eos nihil pétere spiritále, sed nec scire quidem quid póstulent: non enim pétere audérunt, si scirent: Ne scítis, ait, quid petátis: ne scítis quam magnum hoc sit, quam miráble, ac ipsas superiores excédens virtutes.

R. Iste est, qui ante álios Apóstolos primus plantávit Ecclésiam sanguine suo: * Cujus corpus in Galæciā delátum, per totum orbem glória illustrátratur. V. O sidus, o decus Hispánie! sancte Jacóbe Apóstole, intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Cujus. Glória Patri. Cujus.

Lectio ix. de Simplici, si occurrat, vel in Quadrag. de Homilia Feriæ; alias.

Lectio ix.

Et adjécit: Potéstis bíbere cálicem quem ego biberimus sum, et baptísmo, quo ego baptizor, baptizári? Perpén-dis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos remóvit, contraria eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus et de corónis mecum ágitis: ego vero de luctámine atque sudóre díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparébit: sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Pérspicie autem quáliter ipso interrogatiōnis modo et hortátrur, et állicit. Non enim dixit: Potestisne cædem subíre, potestisne vestrum effundi sanguinem? sed, Quoniam pacto potéstis bíbere cálicem? Deinde alíciens, inquit: Quem ego biberimus sum: ut ipsa cum eo communicatiōne labórum promptiōres redderéntur.

Te Deum laudámus.

Mensibus Aprili, Majo et Junio.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. In illo témpore: Accéssit ad Jésu[m] mater filiorum Zebedæi cum filiis